

- 2) Міжнародні політичні та соціально-економічні відносини;
- 3) Рівень соціально-економічного розвитку країни;
- 4) Правове регулювання бухгалтерського обліку;
- 5) Ступінь узгодженості фінансового і податкового обліку;
- 6) Інфляційні та кризові процеси, їх вплив на систему і методики бухгалтерського обліку.

Дослідження факторів, що визначають рівень розвитку бухгалтерського обліку. Довели, що вони є взаємопов'язаними. [2]

Особливості розвитку економіки України також впливають на формування системи обліку: невисокий рівень соціально-економічного розвитку країни, достатньо високий, нестабільний рівень інфляції, недосконале правове регулювання та ін.

Розуміння характеру впливу факторів зовнішнього середовища має особливе значення для передбачення проблем, з якими може зіткнутися країна, а також прийняття рішень щодо вибору оптимальної моделі обліку.

Список літератури:

1. Сопко В.В. Глобалізаційні процеси та їх вплив на бухгалтерський облік. – Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. - №10. – С.2-11.
2. Нищенко Л.П. Порівняльний аналіз та перспективи розвитку міжнародних систем бухгалтерського обліку // Бухгалтерський облік та аудит. – 2004. - №8. – С.44-47.

Тетяна ОДИНАК

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛІКУ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

На сьогоднішній день Україна знаходиться у складній соціальній та економічній ситуації. Необхідні реформи у багатьох напрямках життєдіяльності суспільства. Основою для якісної та компетентної роботи державних органів є ефективне нормативно-правове регулювання. Це стосується також правового регулювання у сфері земельних відносин. Деякі нормативні акти, що регулюють земельні відносини в Україні, прийняті ще в 1990-х - 2000-х роках і не можуть адекватно відповідати вимогам теперішньому стану земельних відносин у державі. Проблема недостатнього правового забезпечення землекористування є одним із факторів, що не дозволяє повністю розкрити потенціал земель сільськогосподарського призначення та включити їх у економічний оборот.

Землі сільськогосподарського призначення, які становлять 70,9% усієї території держави є найбільш цінним та доленосним активом для неї, і родючість яких, є регулятором економіки. Нормативне забезпечення бухгалтерського обліку операцій із земельними ресурсами сільськогосподарських підприємств є недосконалим, у зв'язку з відсутністю галузевого стандарту бухгалтерського обліку.

Проблеми та перспективи реформування земельних відносин з предметом широкого обговорення в наукових та практичних колах. Їх розгляду присвячені наукові роботи таких вчених, як В.М. Жук, Г.Г. Кірейцев, І.В. Замула, Т.П. Остапчук, С.Ф. Голов, О.М. Петрук, Я.П. Іщенко.

Основним законом, в якому сформовані правові засади у сфері земельних відносин в Україні є Конституція України. У статті 14 Конституції України встановлено, що “земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується” [1]. Таким чином, Конституція України закріпила основні конституційні положення щодо землі, які є основою для галузевого земельного законодавства.

Одним із основних нормативно-правових актів земельного законодавства України є Земельний Кодекс України, прийнятий 25.10.2001 р. Саме у цьому нормативному документі

регулюється питання відповідальності за порушення земельного законодавства. На нашу думку, усі нормативні документи, що регулюють земельні відносини в Україні можна класифікувати за групами: загальні положення земельного права, оформлення прав на землю, гарантії прав на землю, інвентаризація земель, встановлення меж, грошова оцінка земель, земельний кадастр, охорона земель, моніторинг земель, ліцензування землевпорядної діяльності, бухгалтерський облік земельних ділянок та оподаткування земель.

Організаційні та методичні аспекти бухгалтерського обліку земель сільськогосподарського призначення регламентуються Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку земля, що є власністю підприємства включається у склад основних засобів, облік яких регулюється П(С)БО 7 «Основні засоби». Якщо в результаті використання земельних ділянок підприємство отримує орендні платежі або відбувається збільшення власного капіталу, тоді це відображається в бухгалтерському обліку згідно П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість». Право власності на використання орендованих земель слід вважати нематеріальним активом, облік яких ведеться відповідно до вимог П(С)БО 8 «Нематеріальні активи». Слід звернути увагу, що ні у П(С)БО 7, ні у П(С)БО 32 жодного разу не згадується термін «землі сільськогосподарського призначення». Необхідність окремого стандарту бухгалтерського обліку є досить помітною в сфері аграрного землекористування. Сьогодні лише 5% земельного капіталу аграрних підприємств відображено в балансі у складі основних засобів, решта не мають явного вираження в обліковій системі [2].

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що на законодавчому рівні необхідно прийняти єдиний стандарт, котрий би регулював облік земель сільськогосподарського призначення на сьогоднішній день в Україні.

Список літератури:

1. Конституція України [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Остапчук С. М. Бухгалтерський облік використання земель сільськогосподарського призначення: сучасний стан та потенційні можливості його удосконалення / С. М. Остапчук // Облік і фінанси. – 2014 - №2(64). – С. 56-65.

Олександра ПАТРЯК

Тернопільський національний економічний університет

ЗАВДАННЯ ОБЛІКУ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ У ПРОЦЕСІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Дослідження обліку корпоративних прав у процесі приведення законодавства України відповідно до європейських стандартів є цікавим не лише з позиції теорії, але й практики, оскільки зумовлює низку як правових, так і фінансових наслідків. Не викликає сумнівів той факт, що необхідно вивчати зарубіжний досвід регулювання обліку корпоративних прав і сприймати найкраще з напрацьованого іншими країнами в цій сфері.

Відставання України у світовій конкуренції корпоративних законодавств погіршує інвестиційний клімат і сприяє витоку національного капіталу за кордон [1; с. 59].

Україна взяла на себе зобов'язання поступово імплементувати європейське законодавство у свою правову систему. Зокрема Угодою про асоціацію між Україною та ЄС визначено пріоритетні сфери адаптації законодавства, до яких віднесено й корпоративне законодавство.

Складовою економічної частини Угоди є розділ V «Економічне та галузеве співробітництво», Глава 13 якої висвітлює домовленості щодо співробітництва у сфері законодавства про заснування та діяльність компаній, корпоративне управління,